

ЧАЛА Н. Д.

доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри маркетингу та управління бізнесом Національного університету «Києво-Могиллянська академія»

ПОПЛАВСЬКА О.М.

кандидат економічних наук, доцент, доцент, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

РОЛЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ПОДОЛАННІ НАСЛІДКІВ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ ДЛЯ СФЕРИ ОСВІТИ

Світовий Економічний Форум вказує на найбільші втрати внаслідок пандемії коронавірусу – це втрата людського капіталу внаслідок поширення епідемії, впровадження дистанційного навчання і зростання бідності [1]. Для державної влади та місцевого самоврядування втрати людського капіталу є надзвичайно складним викликом, який може загрожувати їх існуванню. Ефективність місцевого самоврядування оцінюється за його спроможністю вирішувати місцеві проблеми та надавати послуги (наприклад, початкова та середня освіта, надання первинної медичної допомоги, інфраструктура).

У 2020 році перед органами місцевого самоврядування постали нові виклики. Дослідження країн Східного партнерства (Вірменія, Азербайджан, Грузія, Республіка Молдова, Україна) показує, що кожна країна запровадила жорсткі карантинні режими, включаючи закриття кордонів, обмеження пересування та закриття роздрібною торгівлі, у тому числі припинила навчання у школах. Світовий банк назвав освіту галуззю, що найбільш постраждала від пандемії [2]. Карантинні заходи та закриття дошкільних, початкових та середніх шкіл збільшили нерівність у доступі до освіти. Перед органами місцевого самоврядування постала проблема організації процесів

дистанційного навчання у дошкільних та шкільних закладах. Перехід на дистанційне навчання призвів до того, що більшість дітей втратили доступ до освіти через брак комп'ютера, відсутність доступу до Інтернету або погані побутові умови чи інвалідність [3].

У карантині також є гендерний аспект. Після закриття навчальних закладів працюючі жінки стали найвразливішою соціальною категорією. Багатьом з них довелося піти у відставку зі своїх посад, оскільки вдома не було кому доглядати за дітьми. Ті, хто був змушений працювати вдома, в кінцевому підсумку витрачали більше часу на роботу по дому та догляд за дітьми.

COVID-19 змусив людей працювати вдома та викрив нові вимоги до інфраструктури, на які місцева влада не звернула належної уваги. Зокрема, розвиток Інтернету та онлайн -доступу до послуг. За даними Світового банку, альтернативні способи навчання (включаючи цифрові платформи), які були розширені у відповідь на кризу в розвинених країнах та країнах із середнім рівнем доходу, ймовірно, залишатимуться важкодоступними у бідних країнах. Технологічний розвиток стане визначальним чинником сталості регіону. Отже, підвищення готовності місцевих органів влади до надзвичайних ситуацій у майбутньому потребує розробки електронних рішень для органів місцевого самоврядування, інтеграції нових технологій, захисту конфіденційності даних та безпеки мережі.

Не зважаючи на те, що світ живе в умовах пандемії коронавірусу вже другий рік, для запобігання подальшим втратам людського капіталу місцеве самоврядування має звернути увагу на належну організацію надання освітніх послуг у громаді в умовах карантинних обмежень, зокрема:

- Організацію процесу дистанційного навчання, що вимагає підготовки вчителів до нових технологій. Такі послуги можуть надаватися через єдиний освітній центр, а на місцях працюватимуть коучі.
- Створення інклюзивної спільноти, де всі члени (включаючи мігрантів, вразливі групи населення, малозабезпечені громадяни тощо) мають рівний

доступ до освітніх послуг, що надаються місцевою владою.

- Розробку нових електронних послуг та створення цифрової інклюзії. Це означає, що необхідно уникати цифрової дискримінації, коли члени спільноти (особливо вразливі групи) не мають доступу до цифрових послуг (наприклад, медична допомога, шкільні послуги тощо) через відсутність комп'ютера, Інтернету чи відповідних навичок.

- Підтримку жінок при організації дистанційного навчання в школах або при закритті дитячих садочків.

Проблеми COVID-19 можна подолати лише за допомогою співпраці місцевої влади, громадянського суспільства та бізнесу. Ті проблеми, які не можуть вирішити місцеві органи влади через обмеженість ресурсів, вирішували громадянське суспільство чи підприємці.

Список використаних джерел

1. The Global Risks Report 2021, 16th Edition, is published by the World Economic Forum . – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www3.weforum.org/docs/WEF_The_Global_Risks_Report_2021.pdf

2. World Bank Group, COVID-19 Crisis Response Approach Paper. “Saving Lives, Scaling-up Impact and Getting Back on Track.” World Bank Group, 2020. <http://documents1.worldbank.org/curated/en/136631594937150795/pdf/World-Bank-Group-COVID-19-Crisis-Response-Approach-Paper-Saving-Lives-Scaling-up-Impact-and-Getting-Back-on-Track.pdf>.

3. Chala N. Decentralisation and Local Self-government in Eastern Partnership countries – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://eap-csf.eu/wp-content/uploads/Decentralisation-and-Local-Self-government-in-Eastern-Partnership-Countries.pdf>